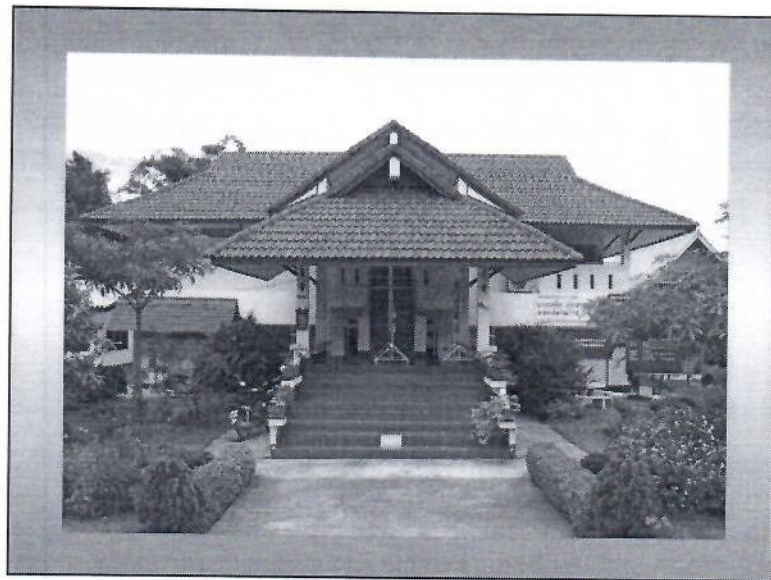

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม
เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม
อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

สำนักงานท้องถิ่นอำเภอห้างฉัตร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติตำบลหนองหล่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนใน
ท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มซึ่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มและนายอำเภอห้างฉัตรจึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ตามนัย ม.๗ (๔) แห่งพ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐)

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สช.)

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ (บัญญัติตาม ม.๔ พรบ.สช.)

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้ (ออกตามความในมาตรา ๒๙ พรบ.สช.)

(หมายเหตุ เขตควบคุมฯ ในลักษณะต่างๆ ที่ร่างไว้นี้เป็นไปตามกรอบของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ส่วนข้อเท็จจริงของแต่ละท้องถิ่นจะสมควรมีการควบคุมเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงและความประสงค์ของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ เอง)

(๑) ให้พื้นที่เขตตำบลหนองหล่มเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

- ๑.๑) ปลาปริงยา
- ๑.๒) คางคกไฟ
- ๑.๓) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- ๑.๔) สัตว์เลี้ยงต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(๒) ให้พื้นที่เขตตำบลหนองหล่มเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

- ๒.๑) ช้าง
- ๒.๒) ม้า
- ๒.๓) โค
- ๒.๔) กระบือ
- ๒.๕) สุกร
- ๒.๖) แพะ
- ๒.๗) แกะ
- ๒.๘) นก
- ๒.๙) เป็ด
- ๒.๑๐) ไก่
- ๒.๑๑) ห่าน
- ๒.๑๒) สุนัข
- ๒.๑๓) แมว
- ๒.๑๔) งู
- ๒.๑๕) จระเข้
- ๒.๑๖) ผึ้ง
- ๒.๑๗) กระจ่าง
- ๒.๑๘) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
- ๒.๑๙) สัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองหรือควบคุมตามกฎหมาย

(๓) ให้พื้นที่เขตตำบลหนองหล่มเป็นเขตพื้นที่ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

๓.๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕ ในบริเวณสถานที่ราชการและในที่หรือทางสาธารณะอื่นใดในเขตตำบลหนองหล่มแต่ไม่รวมถึงการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

๓.๒) กรณีนอกเหนือจากที่กำหนดตาม ๓.๑) ให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

- ๓.๒.๑) สถานที่ตั้ง
 - ๓.๒.๑.๑) เจ้าของสัตว์จะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนและต้องอยู่ในสถานที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือเหตุร้ายรำคาญแก่ผู้อื่นหรือผู้อาศัยใกล้เคียง
 - ๓.๒.๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างจากที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ ตามความเหมาะสมต่อสภาพการเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อผู้อื่นหรือผู้อาศัยใกล้เคียง

๓.๒.๒) สถานที่เลี้ยง

๓.๒.๒.๑) อาคารส่วนประกอบหรือสิ่งก่อสร้างอื่นใด สำหรับการเลี้ยงสัตว์ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ

๓.๒.๒.๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๓.๒.๒.๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในได้

๓.๒.๒.๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

๓.๓.๓.๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศ อากาศสามารถถ่ายเทได้อย่างเพียงพอเหมาะสม

๓.๒.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๒.๓.๑) ต้องจัดให้มีทางระบายน้ำอย่างเพียงพอ เหมาะสม และมีการบำบัดน้ำทิ้งก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกชน

๓.๒.๓.๒) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำหรือจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์ โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นสร้างเหตุรำคาญ

๓.๒.๓.๓) ต้องมีการรักษาความสะอาดและมีการกำจัดซากสัตว์ให้เหมาะสม และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓.๒.๓.๔) ต้องนำสัตว์ไปทำการสร้างภูมิคุ้มกันโรค ตามที่ทางราชการประกาศ การเกิดโรคระบาดในสัตว์ และกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันตรายแก่สุขภาพและบุคคลทั่วไป ให้ทำการแยกกักหรือขังสัตว์ไว้ต่างหาก และให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

๓.๒.๓.๕) ต้องระมัดระวังและป้องกันการเกิดเหตุอันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์ เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้ (บัญญัติตามมาตรา ๓๐ พรบ.สช.)

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหล่มในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง พรบ.สธ.)

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(บทกำหนดโทษของกรณีการฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๒๙ คือ โทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง)

ข้อ ๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลหนองหล่มรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจอกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายสุริยา ตาสวรรณ์)

นายกองการบริหารส่วนตำบลหนองหล่ม

อนันต์

(ลงชื่อ)

(นายวาทีต ปัญญาคม)

นายอำเภอห้างฉัตร

สำนักงานท้องถิ่นอำเภอห้างฉัตร